

[Arne Christiansen]

mener, det må være rimeligt også at få det klarlagt her i dag.

Annelise Gotfredsen (KF):

Ethvert projekt, der åbner mulighed for en økonomisk forbedring af det store gasprojekt, vil det konservative folkeparti naturligvis hilse velkommen, så vi kan principielt erklære os positive over for forslaget om ratifikation af aftalen mellem Danmark og Sverige.

Der er nok nogle tekniske detaljer, vi vil drøfte i udvalget, og jeg skal her blot stille et par enkelte spørgsmål. Man kunne måske nok undre sig lidt over, i hvilket omfang Sverige nu er så interesseret i at få naturgas fra Danmark efter at have sagt ja til kernekraften. Det skal jo efter oplægget her komme i en periode, hvor man kan forstå der netop vil være overskud af elektricitet i Sverige. Jeg vil spørge ministeren, om han tror, man har den samme interesse nu som før afstemningen.

Så vil jeg spørge ministeren, hvorledes man egentlig er stillet ifølge denne aftale, hvis man af en eller anden grund skulle beslutte sig til alligevel ikke at føre gassen over til Fyn eller Sjælland. Hvorledes vil det indvirke på denne aftale?

Endelig vil jeg spørge, hvorfor regeringen egentlig ønsker at sælge dansk gas. Dette her skal jo løbe i en periode, hvor det danske gasnet skulle være fuldt udbygget, og der skulle vel derfor egentlig ikke være nogen grund til at sælge gassen til udlandet. Jeg er glad for, at socialdemokratiets ordfører satte en meget stor bolle om »hvis'et« i udtalelsen: *hvis* der kommer et nordisk samarbejde i gang om norsk gastilførsel til Danmark. Som venstres ordfører, hr. Arne Christiansen, må jeg sige, at jeg er meget skeptisk over for, om dette vil komme i stand.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet har hele tiden være imod den planlagte anvendelse af den danske naturgas. Den har ligget derude i tusinder af år, og vi opfører os ligesom en familie, der pludselig vinder en million i præmieobligationer: nu skal der ske noget! – i stedet for at tænke os om, og vi har i udvalget prøvet at gøre en masse for at finde på andre og

bedre muligheder end det enorme projekt, man nu er gået i gang med.

Vi burde have reserveret gassen til f.eks. Vesttyskland og fået elektricitet i stedet for. Der har vi distributionsnettet allerede, og der skulle ikke så forfærdelig megen udbygning til, for at det kunne have fungeret godt. Emdenledningen ligger der jo også; den er ganske vist fyldt op – vi ville jo ikke med på den, dengang vi fik tilbuddet – men når det begynder at blive småt med gassen andre steder, kan vi nok få plads på Emdenledningen, og så er der ikke mere end 18 km fra Danfeltet ud til den.

Vi må nok i det hele taget indstille os på, at energi i fremtiden bliver leveret i form af el. Vi ser kul, olie, a-kraft, sol og vind og meget andet transformeres til el, og der er sat enorme ressourcer ind både i USA, inden for EF og i mange andre lande i forskning på akkumuleringsområdet: hvorledes man kan opbevare elektricitet. Den nuværende blyakkumulator er jo uanvendelig, om jeg så må sige, fordi den er for tung, og den dag man har den lille, fikse akkumulator, vil f.eks. mange af transportproblemerne være løst, idet elbilen da vil være en realitet.

Vi har hele tiden ment, at det naturgasprojekt, som man skal til at gå i gang med, vil blive alle tiders fejlinvestering, og så vil man altså til at levere gas til Sverige. I aftalen er der netop lagt vægt på, at man får en aftale om danske naturgasleverancer. Jeg stillede den 7. februar 1980 et spørgsmål til energiministeren, der lød (Folketingstidende 1979–80, 2. saml., sp. 5877):

»Ministeren bedes oplyse begrundelsen for, at der skal indledes forhandlinger med Sverige om levering til Sverige af naturgas fra de danske gasfelter, når dette vil forkorte den periode på 15–20 år, i hvilken der forventes at kunne leveres naturgas til danske forbrugere.«

Jeg fik et relativt langt svar, hvoraf jeg kan genkende det meste i bemærkningerne til dette forslag, men jeg vil gerne citere det primære i svaret. Ministeren siger (smst., sp. 5879):

»Det er min opfattelse, at det dansk/svenske naturgassamarbejde ikke vil komme til at forkorte den periode på 20–25 år, i hvilken der med de foreliggende aftaler vil kunne leveres dansk naturgas til danske forbrugere, men tværtimod, når hensyn tages til det bre-